

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

פאלשע פֿבֿוד

פֿלייצע מיט עקשנות, און נישט געוואלט נעמען וואס מ'האט אים מציע געווען.

שמש'י האט פֿסדר געגעבן צו פארשטיין אז ס'פאסט נישט פאר א חשוב קינד ווי אים זיך צו דרייען מיט אַזעלכע קינדערישע קינדער. נישט נאר דאס, נאר אפילו ביי משפּחה שמחות, ביי חתונות און בר מצוה'ס, האט שמש'י זיך נישט געוואלט 'מטריח זיין' צו צוגיין צו זיינע שוועסטער-קינדער צו שמועסן מיט זיי. ער האט שטענדיג געזוכט נאר איין קינד מיט וועמען ער זאל קענען רעדן פֿריוואט אין אַ ווינקל, פֿאילו זיינע ווערטער זענען טיפע סודות פון קבלה. שמש'י האט געגלייבט אז יעדער איז אים מקנא און וואלט געוואלט זיין זיין חבר. דערפאר, וואו אימער ער איז געגאנגען, איז זיין פנים געווען ערנסט און אנגעצויגן. ס'איז געווען אַ זעלטנהייט צו זען אַ שמיכל אויף זיין פנים.

אומעטום וואו ער איז געגאנגען פֿלעגט ער רעדן שלעכט אויף אנדערע קינדער פון זיין עלטער, מיינענדיג אז אזוי וועט יעדער פארשטיין אז קיינער איז נישט אזוי מושלם, וויכטיג און חשוב ווי אים.

אָבער די ישועה איז אנגעקומען ווען זיין פעטער האט מסדר געווען ער זאל לערנען מיט אים בחברותא סיפורי מעשיות, און אינמיטן לערנען האבן זיי געלערנט קעגן דעם ענין פון לויפן נאך פֿבֿוד. צוביסלעכקייט האט שמש'י אנגעהויבן פארשטיין אז זיין אויפפירונג פון זוכן פֿבֿוד איז אַראפֿגעקוקט און פאך'מיאוס'ט ביי יעדן וואס קוקט אויף אים. זיינע חברים האבן פארשטאנען אז ער וויל זיך טוישן און זיי האבן אים אנגעהויבן מקרב צו זיין און מחזק זיין, ביז ער האט זיך געלערנט דעם יסוד: "איזוהו מכובד? המכבד את הבריות" - ווער איז באַמט אַ מכובד? דער וואס גיבט פֿבֿוד פאר אנדערע און זעט זייערע מעלות און דער וואס שמיכלט צו יעדן קליין קינד, ער איז דער גרעסטער מכובד!

דער רבי דערציילט אונז וועגן פילע גרופעס וואס האבן זיך אנגעקלעבט צו אַ קרומען ציל, און זענען געווארן פארלוירן און צומישט מיט זייער פאלשע און פארדרייטע שכל. צווישן זיי זענען געווען מענטשן וואס האבן געגלייבט אז דער הויפט תכלית אינעם לעבן איז פֿבֿוד. ווייל אפילו נאך די פטירה, גיט מען פֿבֿוד פארן נפטר און מען רעדט מיט רעספעקט וועגן אים...

זיי זענען אזוי ווייט פארפארן מיט זייערע טעותים, אז זיי האבן אפגעמאכט אז מ'מוז זוכן אן אדם מכובד וואס יאגט נאך פֿבֿוד, ווייל אזא מענטש איז אן "איש מכובד" וואס האט גרויס פֿבֿוד. זיי האבן טאקע געפונען איינעם וואס האט געהאט גרויס פֿבֿוד אָבער ער איז געווען אַ גרויסער כעסן, און זיי האבן אים אויפגענומען אַלס קעניג.

ר' זאב האט אריינגעלייגט געוואלדיגע כוחות אינעם "חברת תפילה". מען האט געטיילט קאלירטע קארטלעך פאר יעדעס קינד וואס איז אנגעקומען אין צייט צו דאווענען שבת אינדערפרי: אַ ראַזע קארטל פאר'ן דאווענען מיט אַ ברען, אַ גרינע קארטל פארן אויסהערן קריאת התורה אינעם חומש, און אן אַראנזשע קארטל פאר'ן ענטפערן "אמן יהא שמיה רבא...". צום סוף פונעם דאווענען האט מען צוטיילט גוטע זאכן. אַמאל פֿלעגט מען אפילו טיילן טייערע פרייזן אַלס אן איבערראשונג אן קיין גורלות. אַלע קינדער אין די קהילה האבן געוויסט: די "חברת תפילה" טאר מען נישט פארפאסן!

יעדער האט געהאט זיין באשטימטע פלאץ אין די חברה, אויסער שמש'י.

שמש'י האט געדאוונט אליין אין זיין ווינקל, אַמאל פרי און אַמאל נישט, אָבער ער האט קיינמאל נישט אַנטייל גענומען אין די אַקטיוויטעטן פון די חברה. פארוואס טאקע? שמש'י האט געטענה'ט אז ער איז שוין אַ "גרויסער אינגל", צו גרויס צו זיין אין די חברה, פֿאילו ער איז אַ קליין קינד וואס דאַרף אַ צוקערל. איין מאל, ווען דער מנהל ר' זאב האט אים געשיקט אַ גוטע זאך, האט ער עס נישט געוואלט אַננעמען; ער האט פארקרימט דאס מול מיט גאָוה, געצויגן מיט די

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תַּפְּלָה (8)

און די יד איז אויף פארפאלין גיווארין דעמולט.
און פון דעמולט אן. זענען מיר אלע צושפרייט
גיווארין. און מיר קענען שוין ניט גיין איטליכער אין
זיין אָרט אַריין. צו באַנייען זיין כח. ווארין אז די וועלט
איז שוין איבער גיקערט גיווארין. באַדאַרף מען זיך
שוין אַנדערע וועגן היינט.

איבער דעם קאנען מיר שוין ניט אַרויף גיין
ווידער איטליכער אין זיין אָרט אַריין ער זאל נעמען
זיין כח. נאר די רשימה וואס ביי איטליכן איז גיבליבן
(פֿלומר דער צייכן דהיינו דאס ביסל כח וואס סע
איז נאך ביי איטליכן גיבליבן פון לאנג) איז אויף זייער
גרויס. **און אויב דער גיבור** (וואס די מדינה האט
פאר אים מורא גיהאט) איז דער גבור פון דעם מלך.
איז ער בודאי זייער אַ גרויסער גבור (דאס האט אלץ
דערציילט דער בעל תפלה פאר די לייט הנ"ל) און זיי
האבן אויס גיהערט זיינע רייד און האבן זיך זייער
פארוואונדערט.

און זיי האבן שוין גיהאלטן דעם בעל תפלה ביי
זיך. און זיי האבן אים שוין ניט גיוואלט אַוועק לאזן
פון זיך (ווארין טאמער דער גבור וואס ער וויל
אַנקומען אויף זיי. איז ער דער גבור פון דעם מלך
הנ"ל וואס דער בעל תפלה קאן זיך מיט אים). **און**
דער גבור הנ"ל איז אלע מאל צו גיקומען נענטער צו
דער מדינה און ער האט אלע מאל גשיקט זיינע
שלוחים צו זיי. ביז ער איז גיקומען צו דער מדינה און

וְיָהִי הַיּוֹם אִיז גִּיוּעַן אַ גְרוֹיסער רוּחַ סְעָרָה
(דהיינו אַ שטורעם ווינט) אויף דער וועלט. און דער
רוח סְעָרָה האט מבלבל גיווען (פֿלומר פארמישט)
גאר די וועלט. און ער האט איבער גיקערט פון ים
יבשה און פון יבשה ים. און פון מדבר ישוב און פון
יישוב מדבר.

און ער האט גאר די וועלט איבער גיקערט. און
דער רוח סְעָרָה איז אַריין צום מלך אין שטוב אַריין.
און דער רוח סְעָרָה האט דארט גאר ניט גיטאן (פֿלומר
ער האט דארט באם מלך קיין שום שאדן ניט
גיטאן) נאר ער איז אַריין (דער רוח סְעָרָה) און האט
אַוועק גיחאפט דאס קינד פון דער בת מלכה הנ"ל.
און אין דעם אומפֿיט. תיכף ווי ער האט אַוועג
גיחאפט דאס טייער קינד. איז תיכף די בת מלכה נאך
(פֿלומר די בת מלכה האט תיכף אַנגיהויבן נאך
לופן נאך דעם קינד זי זאל עס קריק חאפן. איז זי
אויף ערגיץ אַוועק און מע ווייסט ניט ווי) און אזוי די
מלכה.

און אזוי דער מלך זענען אלע נאך. נאך דעם קינד.
ביז זיי זענען אלע צושפרייט גיווארין. און מע ווייסט
ניט וואו זיי זענען. און מיר אלע זענען דערביי גאר ניט
גיווען. ווארין מיר זענען דעמולט אַוועק גיגאנגען
איטליכער אין זיין אָרט אַריין צו ביי נייען זיין כח פֿנ"ל.
און ווי מיר זענען צוריק גיקומען. האבן מיר זיי אלע
שוין ניט גיפונען פֿנ"ל.

ער האט זיך גישטעלט אונטער דער שטאט און האט צו זיי אריין גישיקט זיינע שלוחים. (אז זיי זאלן אים זאגן וואס זיי ווילן צו אונטער גיבן זיך צו גיין כ"ל) **האבן זיי זייער גרויס מורא גיהאט פאר אים.** האבן זיי גיבעטן דעם בעל תפלה. אז ער זאל זיי איין עצה געבן. האט דער בעל תפלה צו זיי גיזאגט. מען באדארף קלערן. דאס פיריכץ פון דעם גבור. כדי ער זאל דורך דעם דערקענען. אויב דאס איז דער גבור פון דעם מלך הנ"ל.

איז גיגאנגען דער בעל תפלה. און איז ארויס גיגאנגען צום גבור. און ער איז גיקומען צו זיין חיל פון דעם גבור. און ער האט אנגיהויבן צו שמוסין מיט איין גבור פון די גבורים וואס זיי זענען גיגאנגען מיט דעם גבור (דהיינו מיט איינעם פון די ווארטעס) (כדי ער זאל קלערן אויב דאס איז דער גבור וואס ער קאן זיך מיט אים)

האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט. וואס איז אייער טון. און ווי אזוי זענט איר אייך צום אויף גיקומען מיט דעם גבור האט ער אים גיענפערט (דהיינו דער איינער פון די גבורים האט גיענפערט דעם בעל תפלה) די מעשה איז אזוי גיווען. באשר סע פארשריבן אין זייערע קרוניקעס. אז סע איז אמאל גיווען א גרויסער רוח סערה (דהיינו א שטורם ווינט) אויף דער וועלט. און דער רוח סערה. האט איבער גיקערט גאר די וועלט. ער האט איבער גיקערט פון ים יבשה און פון יבשה ים און פון מדבר ישוב און פון ישוב מדבר. און ער האט גאר די וועלט פארמישט. און נאך דעם רעש וואס גאר די וועלט איז אזוי

פארמישט גיווארן. נאך דעם האבן זיך די מענשן פון דער וועלט מיישב גיווען. זיי ווילן זיך מאכן א מלך. האבן זיי אנגיהויבן צו קלערן. ווער סע איז ראוי אז מען זאל אים מאכן פאר א מלך איבער זיי. האבן זיי גיקלערט. באשר דער עיקר איז זיך נאר דער תכלית. דריבער. ווער סע פאריט זיך מער און איז זיך מער משתדל אין דעם תכלית פון דער וועלט דער דאזיגער קער צו זיין א מלך. האבן זיי אנגיהויבן צו קלערן. וואס איז דער תכלית. איז צווישן זיי גיווארן כמה דעות. א טייל האבן גיזאגט. אז דער עיקר תכלית איז כבוד. ווארן מיר זעהן זיך אז כבוד איז דער עיקר ביי דער וועלט. ווארן אז מען גיט ניט אפ דעם מענשן זיין כבוד. דהיינו אז מע רעט אים עפעס א ווארט אקעגין זיין כבוד. האט ער שפיכות דמים. ווארן דער עיקר איז דער כבוד ביי גאר דער וועלט. און נאך דעם טויט היט מען אויך אפ. אז מען זאל אפגיבן דעם מת זיין כבוד.

אז מען זאל אים מקבר זיין מיט כבוד און דעסט גלייכן. (און מען זאגט אים וואס מע טוט דיר טוט מען דיר אלץ פון דיין כבוד וועגן) האטשע נאך דעם טויט. וויל מען שוין ניט קיין געלט און דער מת גלוסט שוין בודאי ניט קיין שום זאך. פון דעסט וועגן פארט אויף דעם כבוד פון דעם מת איז מען מקפיד. און מע היט אים אפ זיין כבוד.

נמצא איז זיך דער כבוד דער עיקר תכלית. און נאך אזוינע סברות און גידראנגען אזוינע האבן די דאזיגע אלץ גיזאגט. אז כבוד איז דער עיקר תכלית פון דער וועלט.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (8)

- ☐ עס האט ארויס געכאפט דאס קינד פון בת מלכה
- ד. וואס נאך איז פארלוירן געווארן ביים שטורעם ווינט?
- ☐ די יד פונעם מלך
- ☐ די שווערד פונעם גבור
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. פארוואס האט איין כתר געזאגט אז דער תכלית איז כבוד?
- ☐ ווייל אזוי האט זיי א עהרליכע איד געזאגט
- ☐ ווייל ביי די וועלט איז דער עיקר די כבוד
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. וואס איז געשען איינמאל ווען זיי זענען געגאנגען באנייען זייערע כוחות?
- ☐ עס איז געווען א גרויסע שטורעם ווינט אויף דער וועלט
- ☐ זיי זענען געבליבן דארטן און האבן נישט געקענט צוריק קומען
- ☐ עס איז געווען א גרויסע שטורעם ווינט אין די מדינה פונעם גבור
- ב. וואס האט דער שטורעם ווינט געמאכט?
- ☐ איבערגעדרייט פון ים צו יבשה און פון יבשה צו ים
- ☐ איבערגעדרייט פון מדבר צו ישוב און פון ישוב צו מדבר
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. וואס האט דער שטורעם ווינט געמאכט אין שטוב פונעם מלך?
- ☐ עס האט אלעס איבערגעדרייט
- ☐ עס האט אלעס שאדן געמאכט

טיפער געטראכט

וויפל מאל ביי די מעשה האט דער בעל תפילה געגעבן א עצה? און פארוועמן?

וויפל מאל שטייט בי די מעשה אז עס איז געווען א "דוח סערה"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (7)

וואספארא נאך א זאך האט דער בעל תפילה משמש געווען ביים מלך? א יועץ פארוועמן פון די אנשי המלך האט דער מלך ליב געהאט? פארן בעל תפילה מיטן אוהב

נאמן

א שאלה זכות: פארווער עס קען די המשך פון די מעשה - ווער פון די אנשי המלך ווערט נישט דערמאנט דא?

דער ממונה אויף די אוצרות פונעם מלך

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com